

Arrest

nr. 114 576 van 28 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 september 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van 20 augustus 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FLACHET, die *loco* advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, dient op 30 december 2011 een eerste asielaanvraag in.

1.2. Op 31 juli 2012 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen een beslissing tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en tot weigering van toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 28 februari 2013 met nummer 98 085 wordt verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.4. Op 8 april 2013 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in die op dezelfde dag beoordeeld wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris) met de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

1.5. Op 3 mei 2013 dient verzoeker een derde asielaanvraag in. Op 7 mei neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

1.6. Verzoeker dient op 29 juli 2013 een vierde asielaanvraag in. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris neemt op 20 augustus 2013 de beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag.

1.7. Verzoeker dient op 4 september 2013 een vijfde asielaanvraag in.

De in 1.5 vermelde beslissing betreft thans de bestreden beslissing die als volgt luidt:

"(...)

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, - het verblijf, tot vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten O. A. A. M. A.

geboren te (...)

en van nationaliteit te zijn : Irak

die een asielaanvraag heeft ingediend op 29.07.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 30.12.2011 voor het eerst een asielaanvraag indiende in België; hem echter op 31.07.2012 zowel de vluchtelingenstatus, als het statuut van subsidiaire bescherming geweigerd werd vanwege het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS); betrokkene op 31.08.2012 schorsend beroep aantekende tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), waar op 04.03.2013 de beslissing van het CGVS bevestigd werd; betrokkene op 08.04.2013 een tweede asielaanvraag indiende, die diezelfde dag door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) afgesloten werd met een negatieve beslissing van 'weigering van in overwegingname' (bijlage 13quater); betrokkene op 03.05.2013 een derde asielaanvraag indiende, die op 07.05.2013 door de DVZ werd afgesloten met een negatieve beslissing van 'weigering van in overwegingname' (bijlage 13quater); betrokkene op 29.07.2013 een vierde asielaanvraag indiende, waarbij hij verklaart niet naar zijn land van herkomst te zijn teruggekeerd; betrokkene hierbij stelt dat zijn problemen met Thawrat Al-Ishrin, zoals uiteengezet gedurende zijn eerste asielprocedure, nog steeds actueel zijn; betrokkene hieromtrent een kopie van een dreigbrief (dd. 15.07.2013) en een kopie van een rapport van de politie van de wijk (d. 16.07.2013) naar voren brengt, teneinde deze bewering te staven; echter dient opgemerkt te worden dat de bewijswaarde van een kopie gering is, gezien op dergelijke basis de authenticiteit van het document in kwestie onmogelijk kan worden vastgesteld; betrokkene voorts ook stelt niet naar Irak te kunnen terugkeren, gezien de algemene situatie daar; betrokkene hieromtrent een arrest van de RW (dd. 18.06.2013) naar voren brengt, alsook tal van internetartikels; desalniettemin dient gesteld te worden dat al deze documenten louter refereren naar de algemene situatie in Irak en daarin geen enkele vermelding naar betrokkene persoonlijk gemaakt wordt; betrokkene dan ook niet kan aantonen dat hij persoonlijk niet naar Irak zou kunnen terugkeren omwille van de algemene situatie aldaar; voornoemde documenten dan ook bezwaarlijk als nieuw element kunnen worden beschouwd; betrokkene tenslotte ook een begeleidende brief van zijn advocaat naar voren brengt, waarin de situatie van betrokkene wordt geduid en tevens verwezen wordt naar de door betrokkene aangebrachte documenten; de bewijswaarde van deze brief echter eveneens gering is; deze brief immers op eenvoudig verzoek van betrokkene is opgesteld door diens advocaat, wiens taak erin bestaat de belangen van zijn cliënt te behartigen, wat betekent dat deze brief niet als een objectief element kan beschouwd worden, maar louter als een verklaring vanwege een niet onbevooroordeelde bron; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde

vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al meerdere malen een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, waarvan het laatste dateert van 07.05.2013, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 5 (vijf) dagen.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In de nota werpt de verwerende partij een exceptie op van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de zaak slechts korte debatten vereist en dat het beroep tot nietigverklaring niet wordt ingewilligd. Het is bijgevolg niet vereist deze exceptie te beantwoorden.

3.2. Ambtshalve dient erop gewezen dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert en G. Debersaques, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit de stukken bijgebracht door de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen blijkt dat verzoekers vijfde asielaanvraag van 4 september 2013 in overweging genomen werd in overeenstemming met artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing waarbij haar asielaanvraag niet in overweging werd genomen, kan haar bijgevolg geen voordeel opleveren.

De verzoekende partij verklaart ter zitting dat hij instemt met het feit dat hij geen belang heeft bij de verdere behandeling van het beroep.

Het beroep is onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS